

آسیب شناسی پل های عابر پیاده در سطح شهر تهران

علی منصور خاکی، دانشیار دانشکده عمران - دانشگاه علم و صنعت ایران¹
رضا عرفانی نسب، دانشجوی کارشناسی ارشد راه و ترابری - دانشگاه علم و صنعت ایران²
رضوان باباگلی، دانشجوی دکتری راه و ترابری - دانشگاه علم و صنعت ایران³
¹ mkhaki@iust.ac.ir
² Rezaerfani3277@gmail.com
³ Rezvan_babagoli@yahoo.com

چکیده

استفاده عموم مردم از مد پیاده روی یکی از ارکان اصلی دستیابی به حمل و نقل پایدار به شمار می رود. از این رو، با توجه به آسیب پذیر بودن عابران پیاده، به خصوص افراد سالمند و کودکان، در عبور از عرض خیابان مسئله ایمنی تردد عابران از عرض خیابان از پایه های اصلی حمل و نقل مطلوب شهری به شمار می رود. یکی از معضلات مربوط به تسهیلات عابر پیاده، بحث عملکرد نامناسب و عدم کارایی برخی پل های عابر پیاده می باشد. در همین راستا، به منظور آسیب شناسی پل های عابر پیاده در شهر تهران، برخی پل های عابر پیاده انتخاب شده و مورد تحلیل و ارزیابی قرار گرفتند. با توجه به نتایج حاصل از این پژوهش دلایل عدم کارایی گذرگاه های غیر هم سطح عابرین پیاده را می توان در مکانیابی نامناسب و قصور در اعمال تدابیر لازم برای افزایش جذابیت این گذرگاه ها (از جمله افزایش سهولت استفاده از پل و ممنوعیت تردد از عرض خیابان) خلاصه نمود. در نهایت به منظور مرتفع نمودن مشکلات موجود در زمینه پل های عابر پیاده در سطح شهر تهران راهکارهایی در سطوح مختلف (کوتاه مدت، میان مدت، بلند مدت) ارائه شده اند.

کلید واژه: عابر پیاده، گذرگاه غیر هم سطح، آسیب شناسی، مکانیابی، کارایی پل عابر پیاده

